

חיגה של תורה. הנחת אבן פינה של סוכטשוב, נראים רבי שאול רפפורט ורבי שלמה קאליש. יורה אבן הפינה הוא רבי שמואל בורגשטיין בנו של הרבי מסוכטשוב

הודה, זיוה והדרה. כ"ק מרן אדמו"ר מטאלנא זצוק"ל בבית חתנו רבי ישראל צבי וינברג. לידו גיסו הרבי מסטרטין, ובחזית נראה הרב אריה בינה ראש ישיבת נתיב מאיר

לפני ולפנים. כ"ק מרן אדמו"ר מטאלנא זצוק"ל בחדרו

עמנו בדור האחרון והשפיע מהוד זיו קדושתו על כל מכיריו קדושה וטהרה ואף פעל ישועות לרוב. אין די ביריעה מצומצמת זו בכדי להכיל את שגב פעליו הרבים של הרבי זצוק"ל, אשר ספרים רבים מלאים מהם אך פטור בלא כלום אי אפשר. הרבי אשר עשה את ימי ילדותו על אדמת ארה"ב, עלה לארץ הקודש בשנות בחרותו שם ספג וקיבל את דרך הלימוד אצל רבותיו אשר מצאו בו כלי מחזיק ברכה והסמיכוהו להוראה. לאחר נישואיו הקים הרבי את בית מדרש בשם "קהל חסידים - קהלת דוד" שבמונטריאול. באותם שנים – שנות השואה לא נח ולא שקט בכדי לעזור ולסייע ליהודים להנצל מעמק הבכא ולהיקלט בארה"ב.

בשנת תשט"ו עלה הרבי לארץ ישראל והשתכן במשך תקופה בשכונת 'שערי חסד' משם עבר לשכונת 'בית הכרם'. לאחר שנתיים ימים בהם התגורר ב'בית הכרם' עקר הרבי את מקום מגוריו לשכונת בית וגן. מתחילה התגורר בדירה שכורה בשכונת נוה פאג". תקופה קצרה לאחר מכן רכש בית מגורים ברחוב הפסגה 60. את הבית שרכש חילק לשנים, כאשר חלק ממנו מיועד לבית מגוריו הפרטי ואילו חלק הוקדש לטובת בית המדרש ומניני התפילה אשר התנהלו בו. התייסדות בית המדרש הייתה ביום י' אייר תשכ"ד – יום ההילולא של הרה"ק רבי דוד מטאלנא ראש שושילתא קדישא.

באותם ימים היה בית מדרשו הבית האחרון שברחוב הפסגה ונחשב כקצה השכונה. זמן קצר לאחר שחנך את בית מדרשו הופיע במקום האדמו"ר רבי חנוך העניך מסוכטשוב אשר היה מראשוני המתיישבים בשכונה, הרבי מסוכטשוב בירכו כי למרות שבי"ת המדרש שוכן בפאתי השכונה יתקיימו בו דברי רבי יוסף האומר (יומא נג.) "יהא רעווא דתרום רישך אכולא כרכא".

השפעה עצומה הייתה לו לרבי מטאלנא על תושבי הש-

אין מעצור לעובדות המתחילות להתגלגל בזו אחר זו, אם זה שומר 'מאגר המים' שניצב בבית מגוריו המספר כי באחד הימים שכח להביא את ארוחותיו מביתו ונותר על משמרתו במשך שעות ארוכות רעב ומותש. איכשהוא נקלע הרבי למקום ומתוך הדברים הבין כי האיש הינו רעב, הוא שיגר אותו לביתו לאכול ארוחה מזינה כאשר הוא נותר לשמור על המקום במקום השומר, ולרגע לא הבין מה פגם יש בכך.

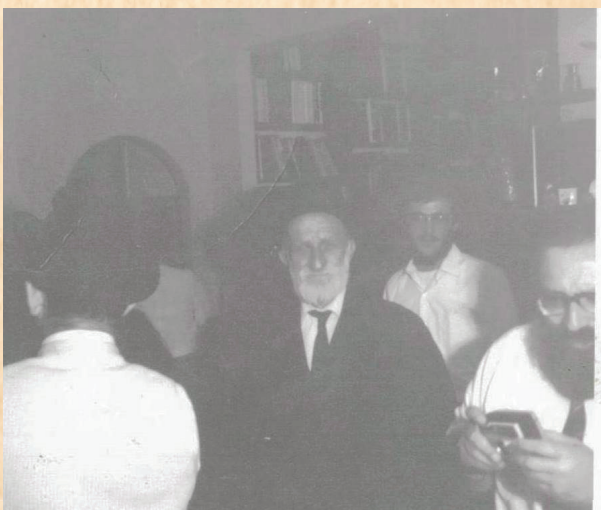
אם זה נהג המונית שרגיל היה לקחת את הרבי מביתו, ובמהלך כל הדרך הורה לו רבינו לעצור ולעלות את כל מי שנקרה בדרכם. ככל שניסה הנהג להסביר כי כבר מזמן אין מקום פנוי במונית לא הסכים הרבי לשמוע, אלא החווה באצבעו לעוד ועוד אנשים שיצטרפו ויעלו אל הרכב.

מסירות נפש נדירה הייתה לרבי לילדי המתמידים, הוא יזם הקים ועודד את המתמידים בשכונה, כאשר מכך לומדים עוד ועוד חידורים ברחבי הארץ אשר החלו לחקות את הדבר בהצלחה ולאחר יום הלימודים הפעילו מתמידים לילדים הריכים. הרבי גילה אהבה נדירה לילדים הריכים והראה להם פנים מסבירות והקדיש זמן רב מזמנו לרומם את אותו מפעל קדוש. אכן התקיימה ברכתו של הרבי מסוכטשוב, בית מדרשו של הרבי מטאלנא אשר בעבר שכן בקצה השכונה בחינת 'אבן מאסו הבונים', הפך והיה ברבות השנים למרכזה של השכונה בבחינת 'הייתה לראש פינה'. רבים רבים קבעו את המקום למקום תורתם ותפילתם וקול התורה והתפילה לא פסק משם לעולם.

מרכז החיים של חצר קדשו היה השולחנות הטהורים בלי"י שב"ק שהיו בבחינת קודש קדשים חוק ולא יעבור ואפ' בימים ההם שלא היה ה'עולם' גדול כ"כ היה מקפיד מאד לערוך טיש. בשנים קדמוניות היו בחורי ישיבת 'קול תורה' שבשכונה עולים ובאים לשולחנות הטהורים בלי"י שבת קור' דש ומתחממים לאור הגדול של מרן זי"ע ולימים הרבה מהם

מזמור שיר חנוכת הבית. שמחת חנוכת הבית באמשינוב

עוסקים בצרכי ציבור באמונה. רבי פישל דימנטמן הגבאי של סוכטשוב ולידו רבי ישראל צבי וינברג, חתן כ"ק מרן אדמו"ר מטאלנא זצוק"ל